

OSTVARIVANJE PRAVA PO OSNOVU UGOVORA O DELU**Zakon o radu****čl. 30 i 199**

Rad van radnog odnosa

Sentenca:

Tužilac nije zasnovao radni odnos kod tužene, jer ugovorom o delu se ne zasniva radni odnos. Razlozi zbog kojih je tužilac potpisivao ugovore o delu nisu od značaja za utvrđenje postojanja radnog odnosa tužioca, jer je tužilac više puta, u periodu od 1990. godine do kraja 2007. godine, pristao dobrovoljno na zaključivanje pravnog posla sa tuženom - zaključivanje ugovora o delu, i naknada mu je isplaćivana u skladu sa tim ugovorima, a nije tokom rada tražio nikakvu sudsku zaštitu.

Iz obrazloženja:

"Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je radio kod tužene u periodu od 1990. godine sa prekidima do kraja 2007. godine po osnovu ugovora o delu, zaključivanih međusobno u više navrata tokom tog perioda. Tužilac je sa tuženom imao zaključen ugovor o radu na određeno vreme u periodu od 1.8.2005. godine do 31.10.2005. godine, a potom opet brojne ugovore o delu, što nije sporno među parničnim strankama. Tužilac protiv više zaključenih ugovora o delu, na osnovu kojih je radio kod tužene, nije vodio nikakav radni spor, a naknadu je dobijao preko Omladinske zadruge. Kada je tužilac potpisivao ove ugovore znao je da se radi o ugovorima o delu, ali se nadao da će biti primljen u radni odnos za stalno, što se nije desilo, a nakon što se razboleo tužilac nije više sa tuženom zaključivao nikakve ugovore. Iz nalaza veštaka utvrđeno je da je tužena sa tužiocem zaključivala ugovore o delu u kojima je sa stanovišta finansijsko-ekonomske struke bilo ugovoreno zaključivanje ovih ugovora za svaki mesec pojedinačno i neprekidno u periodu od 10.1.2006. godine do 31.8.2007. godine, za koji period je tužena izvršila isplatu naknade tužiocu i uplatu doprinosa za penzijsko-invalidsko osiguranje. Ugovori su bili zaključeni za obavljanje poslova - rad na održavanju objekata u RJ S., a u članu 4. ugovora naznačen je iznos naknade koji je isplaćen tužiocu i ugovorena neto vrednost sata po ugovoru o delu koja je iznosila 70,00 dinara. Tužena je uplaćivala doprinose za penzijsko-invalidsko osiguranje po osnovu ugovora o delu za tužioca i tu uplatu je vršila u zbirnom iznosu za sve radnike koji su obavljali poslove po ugovoru o delu.

Tužilac nije zasnovao radni odnos kod tužene, jer ugovorom o delu se ne zasniva radni odnos.

Navodi tužioca da sud ne obraća dovoljno pažnje na činjenicu da je tužilac imao sa tuženom zaključen ugovor o radu na određeno vreme i da, nakon isteka tog ugovora, nije imao ni dana prekida rada, da je nastavio da radi u kontinuitetu, jer je i dalje postojala potreba za istim poslom i radnim mestom na koje je bio primljen po ugovoru o delu, su neosnovani iz razloga što je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve relevantne činjenice, kao i činjenicu da je tužilac imao sa tuženom zaključen ugovor o radu na određeno vreme i za koji period, da je nakon toga tužilac zaključio sa tuženom više ugovora o delu i da je nastavio da radi po tim ugovorima kod tužene, kao i to da je tužilac ugovorima o delu bio angažovan za obavljanje tačno određenih poslova, a ne primljen na radno mesto, kako pogrešno ističe tužilac, jer da bi se zasnovao radni odnos na određenom radnom mestu na neodređeno vreme potrebno je zaključiti ugovor o radu, a ne ugovor o delu, kao u predmetnom slučaju.

Razlozi zbog kojih je tužilac potpisivao ugovore o delu nisu od značaja u predmetnom sporu, jer je prvostepeni sud pravilno utvrdio da je tužilac više puta, u periodu od 1990. godine do kraja 2007. godine, pristao dobrovoljno na zaključivanje pravnog posla sa tuženom - zaključivanje ugovora o delu, i da mu je naknada isplaćivana u skladu sa tim ugovorima, a nije tokom rada tražio nikakvu sudsku zaštitu."

(Presuda Apelacionog suda u Novom Sadu, Gž1. 3426/2010 od 6.4.2012. godine)

